

**ОСОБЛИВОСТІ ЕКСТРАКЦІЇ ВОДОРОЗЧИННИХ КОМПОНЕНТІВ
ВІВСЯНОЇ СОЛОМИ**Гайова Л. В.¹, Родигіна І. В.¹, Родигін М. Ю.²¹Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, м. Київ²Інститут органічної хімії НАН України,Інститут фізико-органічної хімії та вуглехімії ім. Л. М. Литвиненка НАН України,
м. Київ

biochem-nmu@ukr.net

Вивчення природних фітокомплексів дозволило виділити обширну групу біологічно активних сполук різноспрямованої терапевтичної та профілактичної дії. В контексті даних досліджень особливе місце мають екстрактивні речовини з солом'яних субстратів, що актуалізує вивчення технологічних аспектів їх здобуття, зокрема, з вторинного продукту агрикультури – вівсяної соломи, що є визнаним джерелом біологічно активних речовин.

Запропонована технологія переробки вівсяної соломи включає підготовку сировини шляхом подрібнення та сепарації й екстракції водою за температури кипіння при масовому співвідношенні субстрат/розчинник 1/10 з подальшим вакуумним фільтруванням або центрифугуванням. Результати досліджень при варіюванні часу екстракції наведено на рисунках 1–2.

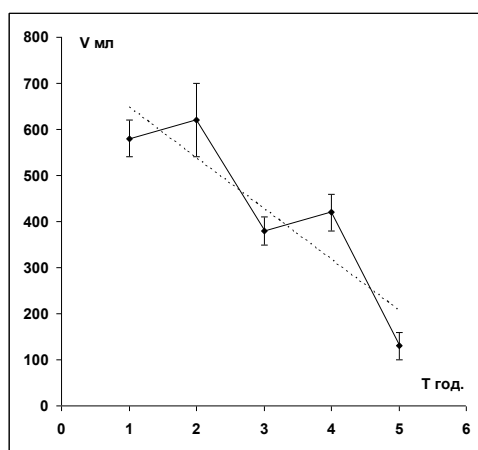

Рис. 1. Залежність кількості екстракту від часу екстракції

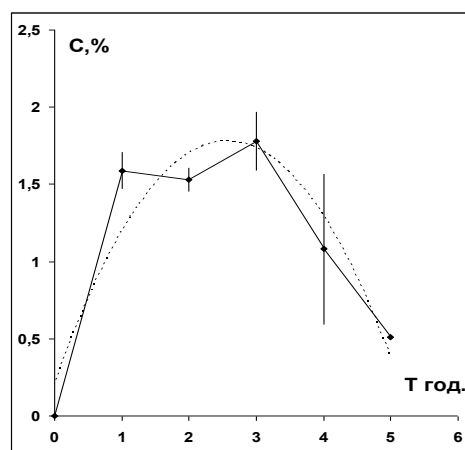

Рис. 2. Залежність концентрації екстрактів від часу екстракції

Отже, збільшення тривалості процесу екстракції приводить до набрякання субстрату, що вочевидь, відбувається зі зміною його властивостей, зокрема, сорбційних. Це має наслідком, як зменшення кількості екстракту, так і концентрації екстрагованих речовин.

Таким чином, аналіз залежностей, що наведено на Рис. 1–2, свідчить, що з міркувань кількості здобутого продукту на одиницю субстрату, найпривабливішими для впровадження видаються режими екстрагування тривалістю 1–2 години.